

aanleg geheel verdwenen en de Boslathyrus gaat hetzelfde lot tegemoet.

Aan de Flora Heukels-van Ooststroom ontlenen wij het volgende:

De Boslathyrus komt in het Krijtdistrict in Zuid-Limburg en om Nijmegen voor. (In de oorlogstijd vond één onzer haar aan de Koudhoorn te Ugchelen).

De Gaspeldoorn komt voor op dorre zandgrond en is vrij zeldzaam in de binnenduinen (doch plaatselijk algemeen). Zij komt voor in het Waddendistrict (verwilderd) en is zeldzaam in het Drentsdistrict. Beide genoemde planten zijn denkkelijk oorspronkelijk te Apeldoorn aangeplant.

Gaspeldoorn
(tekeningen M. J. C. Kolvoort)

A. K. Vogelaar

Metselwespen

Op 25 augustus j.l. zag ik een solitaire wesp uit de Odynerus-groep zich neerzetten op het blad van een iepenheg. Zij begon aan de oppervlakte van het blad te knagen (bij pijl 1 op het schetsje), vervolgens bij pijl 2 en toen weer bij 1. Dat ging zo over en weer, waarbij nu beneden en dan weer boven een stukje blad werd weggeknagd.

Plotseling stopte ze hiermee en begon aan de zijrand van het blad te knagen (bij 3), boog zich vervolgens om de bladrand heen en haalde behendig en snel een rupsje te voorschijn dat tussen de poten door naar achteren werd geschoven, totdat de kop van het rupsje, dat ongeveer dezelfde lengte als de wesp had, ongeveer ter hoogte van de wespekop kwam. Het kopgedeelte van de rups werd vervolgens snel met kaken en voorpoten bewerkt, waarna de wesp met haar prooi wegvloog.

Bij nader onderzoek bleek het blad te bestaan uit twee door de rups vlak tegen elkaar gesponnen bladeren. Door de rups was het bladmoes aan de binnen - dus onderkant - gedeeltelijk afgevreten, hetgeen tot gevolg had dat dit zich aan de buitenkant aftekende als een bruin verdorde halve ring.

Heeft de wesp zich misschien door deze bruine vlek laten leiden bij het opsporen van haar prooi? ..., of is het misschien de geur of iets anders geweest?

Ik heb niet kunnen ontdekken of de wesp de rups een steek heeft toegediend, of het moet zo snel gegaan zijn dat me dit ontgaan is. De mogelijkheid is misschien ook niet uitgesloten dat dit door het bladmoes heen van buitenaf gebeurd is.

